„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 243. Czwartek 22. Października 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 22. października. Dzisiejsza „Gazeta wiedeńska“ ogłasza rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, tyczące się załatwiana spraw namiestnictwa w imieniu Namiestnika przez starostów powiatowych w Tarnowie, Przemyślu, Złoczowie, Samborze, Stanisławowie i Tarnopolu, tudzież przez radcę namiestnictwa w Krakowie. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. listopada r. b.

Komisya konstytucyjna izby deputowanych Rady państwa przekazała przedłożenie rządowe tyczące się ustawy o stanie wyjątkowym subkomitetowi złożonemu z pięciu członków.

Część urzędowa.

W skutek przedstawienia jasielskiej gminy miejskiej, nadała Rada szkolna krajowa opróżnioną posadę dyrektora przy tamtejszej szkole głównej, Michałowi Zacharyaszowi, dotychczasowemu nauczycielowi tejże szkoły.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 14. października 1868.

W skutek przedstawienia patrona szkoły trywialnej w Lubnej Wgo. Zbigniewa Trzecieskiego nadała Rada szkolna krajowa, posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Lubnej Bolesławowi Chodzińskiemu, dotychczasowemu nauczycielowi w Hermanowej.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 14. października 1868.

Dnia 20. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt LIX. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 143. Dokument koncesyi z dn. 8. września 1868 na budowę i ruch kolei żelaznej pod nazwą „Kolej austryacka północno-zachodnia“ z Wiednia na Znaim, Iglawę, Deutzchbrod, Czaslau i Kolin do Jungbunzlau z liniami bocznemi z Znaimu do kolei Franciszka Józefa, z Deutschbrod do Pardubitz i z stosownego punktu linii Kolin-Jungbunzlau do Trutnowa.

Część nieurzędowa.

Dnia 20. b. m. odbyło się 136te posiedzenie izby deputowanych Rady państwa.

Na ławie ministeryalnej zasiedli J. E. pp. ministrowie hr. Taaffe, Plener, Dr. Giskra, Dr. Herbst, Dr. Brestel i Dr. Berger.

Prezydent Dr. Kaisersfeld zagaił posiedzenie o godz. 10tej, min. 50.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu złożyli przyrzeczenie nowi członkowie: Agopsowicz, Bocheński, Helcel Sternstein, Makowicz, Bergmüller, Payr, opat Brader.

J. E. kanclerz państwa br. Beust zajął miejsce między deputowanymi.

Ministeryum skarbu przedłożyło do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy względem sprzedaży gruntów pod Glacis w Gracu i projekt ustawy względem zmiany statutu banku narodowego.

Po dłuższej przemowie J. E. ministra skarbu Dra. Brestla odczytano odezwę pragskiego sądu krajowego jako karnego, który w myśl §. 2. ustawy z d. 3. października 1861 prosi o pozwolenie ścigania Dra. Roser deputowanego sejmu krajowego i członka Rady państwa, ponieważ tenże według zaprzysiężonego zeznania świadków, podejrzanym jest o zbrodnię zakłócenia spokojności publicznej przez podburzające mowy w domu gospodnim w Braunau.

Prezydujący stawia wniosek aby wybrać z całej Izby komisyę z 7 członków i przekazać jej ten przedmiot do ustnego zdania sprawy.

Wniosek ten przyjęto.

Nadesłane petycye przekazano odnośnym komisyom.

J. Exc. zastępca prezydenta ministrów hr. Taaffe przedłożył następnie projekta ustaw o obronie krajowej, o landwerze i o pospolitem ruszeniu do konstytucyjnego traktowania, i dobitnie wyjaśnił motywa na których się te ustawy opierają.

Przystąpiono do porządku dziennego. Pierwszym przedmiotem było pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem stanu wyjątkowego i odnośnego rozporządzenia cesarskiego. Na wniosek Dra Banhansa przekazano ten przedmiot komisyi konstytucyjnej.

Drugim przedmiotem było pierwsze czytanie traktatu z rządem szwajcarskim względem uregulowania granicy Tyrolu. Na wniosek dep. Wintersteina przekazano podobnież komisyi konstytucyjnej.

Nastąpiło pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem usiłowań pogodzenia stron przed rozwodem. Przekazano na wniosek Dr. Rebhbauera komisyi wyznaniowej.

Dalej przystąpiono do pierwszego czytania koncencyi dodatkowej do traktatu handlowego z Anglią i do traktatów handlowych z Szwajcaryą. Przedłożenia te na wniosek deputowanego Wintersteina przekazano komisyi finansowej.

Nastąpił wybór sekretarzy. Głosowano kartkami a skrutynium poruczono biurowi izby.

Potem wybierano dwóch zastępców do komisyi dla kontroli długu państwa. Dla zrobienia skrutynium przerwano na chwilę posiedzenie, poczem prezydujący ogłosił rezultat wyboru. Wybrani zostali Dr. Kaiser i Lippmann.

Następnie przystąpiono do wyboru komisyi do sprawy Rosera. Skrutynium odbędzie się po posiedzeniu.

Przedsiębrano potem wybory do rozmaitych komisyi.

„Wiener Abendpost“ pisze: Rozmaite dzienniki donoszą że, i to z inicyatywy ministra spraw wewnętrznych, wystąpiła znowu na jaw w łonie cislitawskiego ministerstwa myśl podziału Galicyi. Jesteśmy w możności oświadczyć, że wiadomość ta jest pod każdym względem zmyśloną.

Dnia 18. b. m. miało się znowu odbyć zgromadzenie ludu w Michle pod Pragą. Poruczono więc wojsko i policyę aby temu przeszkodzić. Już d. 17. jenerał Koller wydał odnośne obwieszczenie a rada miejska ogłosiła następującą proklamacyę:

Do mieszkańców Pragi! Mieszkańcy naszego królewskiego stołecznego miasta odznaczali się zawsze uszanowaniem dla praw i zamiłowaniem porządku. Zapewne wszyscy ubolewamy nad tem, że wybryki pojedyńczych osób pociągnęły za sobą smutne następstwa. W interesie ludności ubolewalibyśmy jeszcze bardziej gdyby wybryki pojedynczych osób i nadal trwać miały, ponieważ to jeszcze smutniejsze skutki mogłoby za sobą pociągnąć. Ze względu na obwieszczenie Jego Excelencyi szefa c. k. namiestnictwa z dnia wczorajszego rada miejska uważa za potrzebne odezwać się z zaufaniem do mieszkańców królewskiego stołecznego miasta, aby każdy w miarę sił swoich i wpływu przyczyniał się do utrzymania spokojności i porządku a w szczególności, aby nikt nawet jako widz nie brał udziału w demonstracyach lub zabronionych zgromadzeniach. Współobywatele! Do reprezentacyi miejskiej wysłaliście z własnego wyboru mężów posiadających wasze zaufanie. Okażcie czynem, że w reprezentacyi miejskiej zasiadają istotnie mężowie posiadający wasze zaufanie i wspierajcie ich w utrzymaniu spokojności i porządku.

Z Rady miejskiej kr. głównego miasta Pragi dnia 18. paźdz. 1868. Dr. Klaudy.

Silne patrole wojskowe pod dowództwem oficerów od rana przeciągały po ulicach. O godzinie 10. przed południem wysłano dwa bataliony piechoty pułku arcyksięcia Karola i dwa szwadrony huzarów z radcą policyi Dederą na górę Rohdalec pod Michle. Po 30 żandarmów postawiono załogą w Panprać, Nuste, Wrzchowitz i Michle. Bramy miasta od południa obsadzono wojskiem. Wieczór wojsko odbywało straż około kasyna miejskiego, teatru niemieckiego, gmachu dyrekcyi policyi i kolegium jezuickiego. Straż gminna nie była używana. Do wieczora nie wydarzyło się żadne zaburzenie. Reprezentacya gminna w Michle uchwaliła nieco pierwej wezwać mieszkańców gminy, aby się wstrzymali od wszelkiego rozruchu, a mianowicie, aby służby i czeladzi nie puszczali na górę Rohdalec. Mieszkańcy przyrzekli wykonać tę uchwałę, poczem przesłano uchwałę gminy starostwu powiatowemu w Karolinenthal na dowód, że gmina Michle nie tylko niebierze żadnego udziału w zapowiedzianem zgromadzeniu, ale czyni co tylko jest w jej mocy, aby odprawieniu tegoż przeszkodzić.

Powodem do rozruchów robotników w Dreznie, o których telegraf doniósł, był zakaz tamtejszej władzy policyjnej, ażeby publiczni posługacze, tak zwani „Dienstmänner“, nie należący do jednego z trzech istniejących tam instytutów posługaczy publicznych, nie nosili żadnych odznak. Rozporządzenie to dotyczyło 500 do 800 robotników, którzy dotąd najrozmaitsze odznaki przy czapkach i odzieży nosili i którzy po części za ubodzy byli, ażeby inną zwyczajną odzież sobie sprawić. Większa przeto część pomienionych posługaczy nie była posłuszną owemu rozporządzeniu policyjnemu; przyszło do aresztowań a dn. 14. b. m. do rozruchów. Ludzie ci zebrali się w tłumy, wyszydzali żandarmów i odbijali z ich rąk aresztowanych. Wzburzenie wzmogło się pod wieczór, a złość owych ludzi skierowała się przeciwko osobie przedsiębiorcy tamtejszego czerwonego instytutu posługaczy „Express“, kupcowi Geucke i jego własności. Uważano go za głównego motora owego rozporządzenia policyjnego, ażeby swemu i dwom innym instytutom posługaczy lepszy zarobek zabezpieczyć. Tłum pociągnął przed jego biuro, wewnątrz miasta położone i przed jego mieszkanie po za miastem, powybijał kamieniami szyby; niebawem nadszedł oddział piechoty w pomoc urzędnikom policyjnym i przeszkodził dalszym zburzeniom. Z krzykiem rozprószyli się tumultuanci, do których się i znaczna liczba innych robotników przyłączyła, tłukąc w pochodzie ku miastu latarnie gazowe. Na placu pocztowym znowu się zebrali w tak zwartych kupach, że musiano zarekwirować jazdę, ażeby ich rozprószyć. Dopiero po północy i po licznych aresztowaniach zdołano to dokonać. Nazajutrz jednakże powtórzyły się zamieszki uliczne. „Dresdener Journal“ tak o nich donosi: Przez dzień ulice były spokojniejsze niż wczoraj, z zapadłym zmrokiem atoli zwiększył się tłum ludu na ulicach, mianowicie na placu pocztowym, ulicy Wilsdruffer, w starym Rynku i przed gmachem policyjnym. Jednakże publiczność zachowywała się znacznie spokojniej niż wczoraj i mniej okazywała skłonności do hałasowania i wybryków; znaczna liczba obecnych składała się z porządnie ubranych ciekawych, którzy nie mieli zamiaru brać udziału w zamieszkach, lecz przez samą swą obecność tłumy zwiększali. Zresztą poczyniono wszelkie przygotowania, ażeby przeciwko możebnym zamieszkom wystąpić od razu energicznie tem więcej, że zauważano wczoraj, iż z pewnej strony podburzano robotników, częstując ich wódką i rozdzielając pomiędzy nich pieniądze. Utrzymanie porządku na Starym Rynku utrudniały wystawione budy jarmarczne, a pomimo że biuro Geucke'go tamże

położone obsadzone było wojskiem, rzucono jednakże z poza bud dwa razy do okien. Skoro się pokazało, że zebrane tłumy nie uczyniły zadość wezwaniu policyjnemu do rozejścia się, wystąpiło około godziny 8. wieczorem w wzmocnionej liczbie wojsko i temu, mianowicie jeździe, udało się do godziny 10. ulice i place oczyścić z ludu i to bez znaczniejszych uszkodzeń. Z powodu oporu przedsięwzięto i dziś aresztowania. Policya zawiadomiła publiczność, że odtąd przeciągać będą miasta, począwszy od zmierzchu, silne patrole, które w razie oporu użyją bezzwłocznie broni.

Wieczór dn. 17. b. m. przeminął spokojnie bez żadnych rozruchów. Tłumy ludu na placu pocztowym i pobliskich ulicach składały się po większej części z ciekawych i gdy wojsko przystąpiło do oczyszczenia ulic, rozeszły się z małemi wyjątkami bez oporu. Aresztowano tylko 5 osób i niedługo po dziesiątej godzinie wojsko odeszło do koszar.

Podczas gdy „Nordd. Allg. Ztg.“ konstatuje, że układy pomiędzy Prusami a Danią w kwestyi północnego Szleswiku przedstawiały ciągle charakter pojednawczy, będący rękojmią ostatecznego załatwienia, „Kreuz Ztg.“ podaje bardzo osrty artykuł o tej sprawie i używa prawie pogróżek. „Mowa tronowa duńska, pisze „Kreuz Ztg.“ nastręczyła niektórym, nawet półurzędowym dziennikom francuskim sposobność do ogłoszenia światu, że Francya pomimo swojego z wielu względów przykrego położenia, jest jednak zawsze, jak dawniej tak i teraz sędzią polubownym Europy i że jej życzenia i kaprysy są miarą dla wszystkich sąsiednich państw. Duńska mowa tronowa wyraziła trzy rzeczy, po pierwsze, że prowadzone pomiędzy Prusami i Danią rokowania pozostały bez rezultatu; po wtóre, że korona i rząd duński nie mogą się zgodzić na żadną taką ugodę, któraby Danię postawiła w przykrem położeniu w obec mocarstw, z którem ona w pokoju i zgodzie zostawać pragnie; po trzecie, że pomimo to wszystko powinnoby wkrótce pomyślne nastąpić rozwiązanie. Oczywiście, że pomieniona w mowie tronowej ugoda odnosi się do żądanych przez Prusy gwarancyi co do obrony ludności niemieckiej, mającej być odstąpioną Danii. Cóż na to powiada półurzędowa prasa francuska? — „Patrie“ grozi, że Prusy, uwzględniając potęgę Francyi, powinny się skłonić do koncesyi, a „France“ do tej pogróżki dodaje dobre rady. Gdy na te pogróżki w godny sposób w Niemczech odpowiedziano, oświadczyła „Patrie“, że nie groziła bynajmniej lecz odpowiedziała tylko na pogróżki, które się dały słyszeć z drugiej strnony Renu.“ „Kreuz Ztg.“ kończy swoją polemikę z półurzędową prasą francuską w sposób następujący: „Zresztą potrąciwszy znowu kwestyę północno-szleswicką powtarzamy to, cośmy już nie raz mówili na pożytek tak francuskiej prasy, jakoteż i duńskiego sejmu, który się teraz także tą kwestyą zajmuje: Nigdy i pod żadnemi warunkami nie mogą Prusy odstąpić pozycyi Düppel-Alsen, a więc i Flensburga. Nigdy z naszej strony nie pomyślano o takiem ustępstwie i spodziewamy się, że go Prusy nigdy szczerze wymagać nie będą. A gdyby tego nawet wymagały istotnie, toby musiało przyjść do walki na śmierć lub życie.

„Opinione potwierdza, że książę Napoleon przybył dn. 13. b. m. do Turynu i miał z Królem długą konferencyę.

„Ital. Corr.“ paprzecza pogłosce, że rząd włoski ma w jakiejś misyi wysłać jenerała Cialdiniego do Hiszpanii.

„Italia“ donosi, że pułkownik Biandra pojechał do Petersburga na konferencyę w sprawie kul explodujących.

O rozruchach w Bononii, które tamże w ostatnich dniach wznieciły agitacye republikańskie, donosi „Corr. Hav.“ następujące szczegóły:

Przez kilka wieczorów robiono demonstracye w teatrze opery. Dawały się słyszeć okrzyki: Niech żyje rzeczpospolita hiszpańska! Niech żyje rzeczpospolita San Marino! Niech żyje Mazzini i Garibaldi!“ Żądano, aby orkiestra odegrała hymn Garibaldego, lecz policya nie pozwoliła. Wieczór dn. 11. ukazał się w loży komisarz policyi i oświadczył, że hymn nie jest umieszczony na programie przedstawienia, zatem nie może być odegranym. Zabrzmiało świstanie i okrzyki: precz z nim! Dn. 12. b. m. musiano przerwać przedstawienie, ponieważ wołanie publiczności o hymn Garibaldego nie pozwoliło dokończyć sztuki. Toż samo powtarzało się następnych wieczorów. Mówiono o zamknięciu teatru i pogróżka ta jak się zdawało sprawiła skutek. Członkowie towarzystwa opery prosili sprawców rozruchu, aby ich nie bozbawiali utrzymania. Zarazem i prasa ośmieliła się i przybrała ton wyzywający. Jeden z pomniejszych dzienników umieścił nawet pochwałę ukaranego śmiercią bandyty Goggino. Dziennik „Amico del Popolo“ pisał, że we Włoszech jak i w Hiszpanii musi być zaprowadzona rzeczpospolita.

Wypadki w Hiszpanii zdają się już być bliskiemi rozstrzygnięcia. Rząd tymczasowy przez zaprowadzenie wolności nauczania, tudzież podatku osobistego w miejsce dotychczasowego systemu przeprowadził część programu, który rewolucya postawiła jednogłośnie. Zasługuje wielce na uwagę wiadomość otrzymana w drodze telegraficznej, że Serrano ubolewał nad usuwaniem się Olozagi i Ribery od udziału w rządzie, tudzież uchwała teraźniejszego rządu, aby się zaraz po otwarciu sesyi Kortezów podać do dymisyi. Serrano wyraził zarazem życzenie, aby Olozaga i Ribero utworzyli nowe ministeryum dla uorganizowania kraju na niewzruszonych zasadach liberalnych. W tym stanie rzeczy nie ma to żadnego znaczenia, że korespondent madrycki do „Timesa“ przypisuje rządowi zamiar postąpienia za przykładem Włoch, przyczem uchwalone już zjednoczenie rozmaitych pomniejszych prowincyi w jedną wspólną całość przedłożonoby tylko izbom do ratyfikacyi. Wspomniony korespondent mniema, że rząd prowizoryczny w porozumieniu z wszystkiemi juntami złoży oświadczenie, że według jego zdania tylko monarchia konstytucyjna może w obecnej chwili odpowiedzieć życzeniom i potrzebom ludu hiszpańskiego. Na ostatnim metingu demokratów jasno się pokazało, że ci nie życzą sobie ogłoszenia rzeczypospolitej. Najznakomitsi pomiędzy nimi są Orense i Castelar, z których pierwszy jest bezsilnym starcem, drugi zaś entuzyastą i więcej zajmuje się załatwieniem kwestyi socyalnych jak polityką praktyczną.

Korespondent madrycki do „Timesa“ donosi pod d. 13. b. m., że kandydatem do tronu hiszpańskiego, na którego prawdopodobnie rząd prowizoryczny się zgodzi, jest Król portugalski Ferdynand. Krótki czas przed pierwszym zamachem powstańczym Prima w styczniu 1866 objeżdżał Król Ferdynand hiszpańskie prowincye, gdzie go poprzedzała sława jego mądrej, umiarkowanej, a przedewszystkiem lojalnej i uczciwej polityki, przez którą zjednał sobie popularność jako rejent podczas małoletności swojego syna Ludwika. Wówczas jednak mówiono, że odrzucał stanowczo wszelkie propozycye hiszpańskich patryotów i że żadne względy nie byłyby go mogły skłonić do przyjęcia korony. W teraźniejszych stosunkach jednak stanęło jego imię znowu na pierwszem miejscu i pozostaje jeszcze tylko wątpliwość czy następstwo przejdzie na jego najstarszego syna Ludwika, teraźniejszego Króla Portugalii, przez co oczywiście nastąpiłaby unia personalna, czy też na jego młodszego syna, który teraz liczy lat 21, w którym to razie półwysep pirenejski byłby podzielony pomiędzy dwie linie domu Braganza-Koburg. Zadanie ułożenia nowej konstytucyi nie jest w Hiszpanii tak trudną rzeczą, gdyż archiwa zawierają mnóstwo projektów konstytucyi, które wszystkie są mniej więcej użyteczne i tylko przewrotnością Królowej zostały zepsute.

„Monitor“ donosi, że pomiędzy gubernatorem Palestyny a konzulami jeneralnymi Rosyi i Francyi podpisany został dn. 26. września akt, który konstatuje, że stosownie do osnowy protokołu z dnia 5. września przedsięwzięte prace koło odbudowania wielkiej kopuły kościoła grobu św. w Jerozolimie są już ukończone.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej.) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wnioski sekcyi V. względem udzielenia zapomóg pp. Bazylemu Oberskiemu dyrektorowi głównej szkoły Elżbiety i Ignacemu Dzikowskiemu nauczycielowi przy szkole św. Antoniego. Sprawozd. radny ks. Formanios. 2) Projek statutu funduszu pożyczkowego dla rzemieślnikow, izraelitów. Sprawozd. radny p. Dr. Gnoiński. 3) Dekret wys. Rady szkolnej krajowej w sprawie urządzenia szkół gimnastycznych. 4) Wnioski sekcyi V. co do przyszłego umieszczenia szkół. 5) Wnioski sekcyi V. z powodu przypełnienia niektórych klas szkoły wzorowej obrz. łac. Sprawozd. radny ks. Formanios. 6) Extabulacya praw miej. z realności nr. 191 m. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 7) Najem przytulisk zimowych dla biednych. Sprawozd. radny p. Żółkiewski. 8) Wnioski sekcyi III. co do wyrobu kostek kwarcowych i płyt do rynsztoków. Sprawozd. radny p. Engel. 9) Sprawozdanie roczne komisyi zawiadującej miejską szkołą przemysłową, i 10) wniosek sekcyi V. z powodu zaszłych zmian w etacie dyrektora i nauczycieli tejże szkoły. Sprawozd. radny ks. Formanios. 11) Wnioski sekcyi V. względem dalszego udzielenia nauki gimnastycznej młodzieży szkolnej w zakładzie Towarzystwa „Sokół“. Sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 12) Prośby pp. Paulina Święcickiego, redaktora „Nowin“ i Hipolita Pietraszewskiego o przyrzeczenie przyjęcia do gminy. Sprawozd. radny p. Patraszewski.

(Rabunek.) W Chomczynie pod Kossowem w nocy z dn. 11. na 12. b. m. pięciu ludzi w ubiorach huculskich, uzbrojeni w siekiery wpadli do pomieszkania jednego z tamtejszych włościan, pobili domowników i zrabowali odzież i inne rzeczy wartości 50 złr., tudzież 200 złr. cwancygierami, 15 rubli srebrnych i nieco drobnych pieniędzy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu:

	Miejsce targu: Kamionka zr.	Kamionka c.	Busk zr.	Busk c.	Radziechów zr.	Radziechów c.	Rawa zr.	Rawa c.	Kałusz zr.	Kałusz c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	53	3	60	3	60	3	96	4	.
„ żyta	3	.	2	60	2	75	2	99	3	.
„ jęczmienia	2	20	2	25	2	20	2	11	2	25
„ owsa	1	26	1	25	1	23	1	30	1	50
„ hreczki	2	43	2	60	2	80	2	55	2	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	86	.	80	.	80	.	75	.	80
Grochu	2	50	3	.	.	.	2	79	2	80
Cetnar siana	1	.	.	80	.	80	.	71	1	80
Sąg drzewa twardego	4	80	6	.	2	40	4	20	5	50
„ „ miękkiego	3	50	5	.	1	60	3	36	4	30
Funt mięsa wołowego	.	15	.	14	.	15	.	12	.	13
Miara wina	.	60	.	.	.	52	.	62	.	.
„ piwa	.	8	.	16	.	12	.	23	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	30	.	20	.	18	.	.
„ bez wiktu	.	40	.	50	.	40	.	28	.	.

Ostatnia poczta.

Berlin, 20. paźdz. Na dzisiejszem posiedzeniu niemieckiego sejmu handlowego była na porządku dziennym kwestya organizacyi. Sievers i Franck deputowani z Lubeki proponowali, aby wszystkie izby handlowe, nawet austryackie powołane zostały do udziału. Wniosek ten odrzucono a przyjęto natomiast wniosek komisyi.

Rzym, 20. paźdz. Wojska włoskie i papieskie odprawiły wczoraj wspólną wyprawę na jednę z band rozbójniczych. Pięciu bandytów poległo.

Paryż, 20. paźdz. Zaprzeczają pogłosce o pojedynku między Rochefortem a Marforim.

Paryż, 20. paźdz. „Patrie“ utrzymuje, że na wczorajszem posiedzeniu rady ministrów nie zajmowano się sprawami politycznemi lecz tylko bieżącemi.

„Etendard“ donosi o wezbraniu Loary i wylewach w dolinie Aveyron, które miały zrządzić niezmierne szkody.

„France“ podaje artykuł pod tytułem „Europa i wojna“, który konstatuje że nigdzie zupełna nie panuje spokojność. „France“ dowodzi że rządy europejskie nie zdołają wyjść z trudności przez wojnę.

Wyszła broszura pod tytułem „Anarchia hiszpańska“, która konstatuje, że infant Don Carlos będzie królem prawdziwie konstytucyjnym.

„Gazette de France“ uważa tę broszurę jako program infanta Don Carlosa.

Tenże dziennik zapewnia że król Dom Fernando ojciec króla portugalskiego stanowczo odmówił przyjęcia korony hiszpańskiej tak w swojem jak i w swoich synów imieniu.

Madryt, 20. paźdz. Minister wojny wydał dekret, którym przyzwala armii margr. Novaliches te same korzyści, które innym wojskom przyznane zostały.

Minister skarbu wydał dekret w sprawie reformy mennicy.

Ateny, 19. paźdz. Liczba Kreteńczyków odjeżdżających do domu powiększa się. W sobotę odjechało 380, dziś 300, w przyszłym tygodniu odjedzie 500.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. października 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 325.45	+ 9 4	88	Pd. b.sł.	5
2. god. po poł.	325 69	+13 0	87.	W. „	7
10.god. wiecz.	324 35	+ 13 2	90.	„ sł.	8

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. października.

Hotel George: PP.: Krajewski Leon, c. k. starosta pow., z Żółkwi. — Hr. Dunin Borkowski Sew., z Ponikwy. — Hr. Dunin Borkowski Stan., z Uhrynowa. — Łodyński Hier., z Milatyna. — Szeliski Henr., z Kozowy.

Hotel eurpejski: Gątkiewicz Michał, ze Stanisławowa.— Papara Henr., z Zubowmostów. — Teodorowicz Emil, z Potoczka. — Wszelaczyński Kaj., z Kupczyniec. — Wróblewski Wład., z Czortkowa

Hotel Langa: Kronstein Hip., z Krakowa.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Jaworski Apol., ze Skwarzawy. — Skrzyński Miecz., z Chłopiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. października

PP.. Hr. Karnicki Wład., c. k. poseł, do Rosyi. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Hr. Wodzicki Kazimierz, do Olejowa. — Czajkowski Jan, do Sarnik. — Grocholski Kaz., do Wiednia. — Majer Wład., do Dublan. — Michałowski Tytus, do Kijowa Morawski Włod., do Olczego. — Stojowski Konst., do Stanisławowa. — Trzciński Oktaw, do Krakowa. — Torosiewicz Franc., do Wiednia. — Winnicki Kaz., do Hodynia. — Palmarin Mich., c. k. podporucznik, do Brzeżan. — Schronzel Em., adw., do Złoczowa.

T E A T R.

D z i ś: (przedst. niem.) **„Vergnügungs Zügler,“** krotochwilą ze spiewami w 2 aktach, po raz pierwszy; **„Im Wagon,“** komedya z 3 scenach, po raz pierwszy; **„Das Pensionat,“** operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód p. Klary M e j o.

Dnia 21. paźdz. 1868 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujace liczby:

40. 10. 7. 16. 29.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 4. i 18. listopada 1868.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 21 października.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	209	—	209	75
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	184	50	185	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	78	15	78	55
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	74	40	74	80
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	30	85	80
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	60	67	—
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	40	5	46
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	45	5	51
Napoleondor	—	—	—	—	9	18	9	26
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	80
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	59½	1	60½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	33	9	43
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	70	1	71
Srebro	—	—	—	—	113	—	114	—

(oprócz kupona bieżącego — from Listy z. T. kr. gal. to detto dtto II.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. października 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62.75	62.90
od kwietnia do października po 5%	62.15	62.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	67.75	68 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	71.25	71.75
Metaliki po 5%	57.30	57.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170.—	171 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	170.—	170.˙0
Przez. do wyl. z r. 1854	79.25	79.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84.50	84 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.50	94.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	96.10	96.30
Renty Como po 42 lir. aust.	23 50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	92.—	92.50
Węgier	75.50	75.75
Galicyi	66.25	66.75
Siedmiogrodu	70.50	71.—
Bukowiny	65.75	66.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	—.--

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	759.—	760.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	212.50	212 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632. –	634.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	166.—	166.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1850.—	1855.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	259.90	260.10
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185.90	187.10
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	163.75	164.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208.50	209.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.75	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	527.–	529.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.25	93.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	85.50	86.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.25	102.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.50	90.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89 —
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.25	95.75

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	138.25	138.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.50	92.50
Poż. Tryę. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	30.50	31.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	150.—	155.—
Salma „ 40 „ „	39 —	40 —
Palfiego „ 40 „ „	29.50	30.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35 50
St. Genois „ 40 „ „	31.50	32.50
Windischgrätza 20 „ „	21.75	22 25
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	96.65	96.80
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.30	96.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.50	96.95
Hamburg za 100 M. B.	85.10	85.30
Londyn za 10 ft. szt.	115.65	115.80
Paryż za 100 fr.	45.80	45.90

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.51½	5.52
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.22	9.23
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	113.50	113.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21 października.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	40
„ z procentami z maja i listopada	58	50
5% pożyczka narodowa	62	40
Losy z 1860 roku	84	70
Akcye banku wiedeńskiego	759	—
„ „ kredytowego	212	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	10
Srebro	113	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	49

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2378) **Obwieszczenie licytacyi.** (1)

Nro. 51414. Przewóz c. k. skarbowej monety miedzianej i przyborów lub urządzeń kasowych do c. k. głównej kasy krajowej, do podatkowych i innych urzędów pobor. w obwodach dyrekcyi skarbu powiatowych we Lwowie, w Brodach, Tarnopolu, Kołomyi, Stanisławowie, Samborze, Sanoku i w Przemyślu, nareszcie przewóz przedmiotów skarbowych z ekonomatu c. k. krajowej dyrekcyi skarbu do wymienionych c. k. powiatowych dyrekcyi skarbu i do tymże podrzędnych c. k. urzędów i organów, będzie powierzony najmniej żądającemu, na czas od 1. stycznia aż do ostatniego grudnia 1869 r. w drodze pisemnej konkurencyi.

Te transporta jak to się samo przez się rozumie, dotyczą tylko tych przestrzeni, gdzie jeszcze po teraz albo nie istnieją koleje zelazne, albo w ciągu kontraktu transportowego nie będą komunikacye takie w życie wprowadzone.

Oferty tylko opieczętowane się przyjmują, a to aż do dnia 15. listopada b. r. włącznie, do 6tej godziny z wieczora i mają być oddane w kancelaryi prezydyalnej c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Tej ofercie ma być przyłączony kwit (nie pieniądze albo obligacye) c. k. kasy na wadyum w kwocie 200 złr. w. a., które tam złożone zostało. To wadyum zastąpi kaucyę w razie przyjęcia oferty.

Na kopercie oferty nadmienić należy, że ten kwit załączony.

Oferent ma własnoręcznym podpisem imienia i przezwiska ofertę swoją stwierdzić, to stwierdzenie może uskutecznić i innym znakiem, lecz natenczas, równie też jeżeli podpis jest hebrajski, mają dwóch świadków ofertę podpisać, z których jeden imię i przezwisko oferenta, z wyraźnym dodatkiem że to uczynił, wypisać powinien.

Następnie ma oferta wskazać miejsce zamieszkania tudzież sposób zatrudnienia oferenta, a na kopercie ma być przedmiot wyrażony, którego ona dotyczy.

Współzawodnikom o te przedsiębierstwo przysłuża wybór stawiania oferty na przewozy do pojedynczych obwodowych dyrekcyi skarbu i tymże podrzędnych urzędów i organów lub też na transporta do wszystkich ryczałtem.

Oferta obowiązuje oferenta od chwili przedłożenia jej, c. k. krajową dyrekcyę skarbu zaś dopiero od dnia doręczenia kontraktu oferentowi, lub też uwiadomienia o przyjęciu jego oferty. C. k. krajowa dyrekcya skarbu zastrzega sobie oraz prawo, rezultat licytacyi częściowo lub też całkowicie unieważnić i powtórną licytacyę czyli konkurencyę na inny termin rozpisać.

Cena jaką oferent za transport jednego centnara (sporco) wiedeńskiej wagi na przestrzeni jednej mili żąda, wyrażoną być ma liczbami i literami, niemniej oświadczenie dodane, że się oferent bezwarunkowo podaje wiadomym mu warunkom licytacyjnym.

W końcu każdy oferent obowiązany jest, załączyć poświadczenie od dotyczącej władzy, co do sumienności i godnego postępowania w przedsiębiorstwach, tudzież co do uporządkowanych stosunków majątkowych.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w V. biurze c. k. krajowej dyrekcyi skarbu, jakoteż i wyż wymienionych c. k. obwodowych dyrekcyach skarbu.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 7. października 1868.

Licitations-Kundmachung.

Nro. 51414. Die Verfrachtung des ärarischen Kupfergeldes und der Cassenrequisiten an die k. k. Landeshauptcasse in Lemberg, dann an die Steuer- und sonstigen Perceptionsämter im Bereiche der k. k. Finanz-Bezirks-Directionen Lemberg, Brody, Tarnopol, Kołomyja, Stanisławów, Sambor, Sanok u. Przemyśl, ferner die Verfrachtung von Aerarialgegenständen vom Lemberger k. k. Finanz-Landes-Directions-Oekonomate an die obangeführten Finanz-Bezirks-Directionen und deren unterstehende Aemter und Organe für die Zeit vom 1. Jänner 1869 bis Ende December 1869 wird im Wege der schriftlichen Concurrenz an den Mindestfordernden überlassen werden.

Selbstverständlich wird die oberwähnte Verfrachtung nur für jene Wegesstrecken hintangegeben, auf welchen dermal keine Eisenbahnverbindungen bestehen, und auch im Laufe der bezüglichen Vertragsdauer keine eröffnet werden.

Nur versiegelte schriftliche Offerten sind zur Annahme geeignet und müssen bis inclusive 15. November 1868, 6 Uhr Nachmittags in der Präsidialkanzlei der k. k. Finanz-Landes-Direction übergeben werden.

Dem Offert ist die Quittung (nicht aber baares Geld oder Creditseffecte) über das bei einer k. k. Casse im Betrage von 200 fl. (Zweihundert Gulden) öst. W. erlegte Angeld, welches bei dem Ersteher zugleich die Stelle der Vertragscaution vertreten wird, beizuschließen und daß diese Quittung beiliegt, auf dem Couvert zu bemerken.

Der Anbot muß von dem Offerenten eigenhändig mit dem Vor- und Zunamen, oder mit seinem Handzeichen, wozu auch die hebräischen Unterschriften zählen, unterfertigt, im letzteren Falle nebstbei von zwei Zeugen mitgefertigt sein, deren einer den Vor- und Zunamen des Offerenten zu schreiben und daß er dies gethan, durch den Beisatz „als Namensfertiger und Zeuge“ auszudrücken hat. Ferner muß in der Offerte der Wohnort und die Beschäftigung des Anbotstellers angegeben und das Offert von Außen mit der den Gegenstand des Anbotes bezeichnenden Aufschrift versehen werden.

Den Unternehmungsbewerbern steht es frei, blos in Absicht auf die Verfrachtung der gedachten Gegenstände an einzelne Finanz-Bezirks-Directionen und deren untergeordnete Aemter und Organen, oder für alle zusammen einen Anbot zu machen.

Für den Offerenten ist der Anbot von dem Augenblicke der erfolgten Ueberreichung der Offerte, für die Finanz-Verwaltung aber, welche sich das Recht vorbehält, das Resultat der Licitation ganz oder zum Theile zu verwerfen, und zu einer neuerlichen Concurrenzausschreibung zu schreiten, erst vom Tage der Zustellung des einschlägigen Vertrages, oder der Verständigung von der Annahme des Anbotes verbindlich.

Im Offert ist der geforderte Frachtlohn nach dem Centner im Sporco-Wienergewichte und für eine Meile des Hin- und Rückweges in Ziffern und mit Buchstaben auszudrücken, ferner die Erklärung beizufügen, daß sich der Offerent allen ihm wohlbekannten Licitationsbedingnissen unbedingt unterzieht.

Uebrigens ist jeder Offerent gehalten, ein von der zuständigen Behörde ausgefertigtes Zeugniß über seine Solidität als Geschäftsunternehmer und über seinen aufrechten Vermögensstand beizubringen.

Die Vertragsbedingungen können im Departement V. der k. k. Finanz-Landes-Direction, so wie auch bei jeder der Eingangs benannten Finanz-Bezirks-Directionen eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction

Lemberg, am 7. October 1868.

(2298) **Kundmachung.** (3)

Nr. 2371. Zur Sicherstellung der Bespeisung der auf Kosten des Staates verpflegten gesunden und kranken Häftlinge im Provinzial-Strafhause zu **Lemberg** wird eine **Minuendo**-Versteigerung, bei der auch schriftliche Offerten zu Handen der Licitations-Commission überreicht werden können auf den 29. October 1868 9 Uhr Vormittags in der Kanzlei der Strafhaus-Verwaltung ausgeschrieben.

Die Speiseordnung, die Licitations- resp. Offertverhandlungs- und Vertragsbedingungen und die Fiscalpreise können sowohl bei der k. k. Staatsanwaltschaft als bei der k. k. Strafhausverwaltung in **Lemberg** eingesehen werden.

Diejenigen, welche sich um diese Unternehmung bewerben wollen, haben ein Reugeld von Fünftausend Gulden öst. W. im baaren Gelde oder in Staats- oder öffentlichen Fondsobligationenen oder in den im Gesetze von 2. Juli 1868 R. G. B. 93 bezeichneten Pfandbriefen nach dem Curse des Erlagstages oder in auf den Namen des Ueberreichers lautenden Sparcassebücheln der **Lemberger** Sparcasse, am Licitationstermine zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

Die Offerte müssen nach dem bei der Staatsanwaltschaft und der Strafhausverwaltung einzusehenden Formulare ausgefertigt von dem Offerenten eigenhändig geschrieben und unterschrieben oder doch eigenhändig mit Vor- und Zunamen und genauer Bezeichnung des Wohnortes unterzeichnet sein, die Angabe des geforderten Preises in Ziffern und in Worten, so wie die Erklärung enthalten, daß der Offerent in die Verhandlungs- und Vertragsbedingungen und in die Speiseordnung Einsicht genommen habe und sich denselben unbedingt unterwerfe. Die Offerte dürfen keine andere vom Offerenten aufgestellte Bedingung und keine Einschränkung enthalten. Auf Offerte, welche unvollständig oder durch kein Reugeld gesichert sind, oder welche eine andere Bedingung oder Einschränkung enthalten, oder nach dem Licitationstermine überreicht werden, wird keine Rücksicht genommen.

Bis zur schriftlichen Entscheidung über die Licitations- resp. Offertverhandlung bleibt jeder Licitant und Offerent mit dem Reugelde für seinen Anbot verbindlich. Denjenigen, deren Anbot sohin abgelehnt wird, wird das erlegte Vadium Seitens der k. k. Strafhausverwaltung gegen Empfangsbestätigung zurückgestellt.

K. k. Oberstaatsanwaltschaft.

Lemberg, am 6. October 1868.

(2334) **Concurs.** (3)

Nro. 31. Zur Besetzung der erledigten Stelle eines k. k. Notars in **Neu-Sandez** und der erledigten Stelle eines k. k. Notars in **Gorlice.**

Bewerber haben ihre nach §§. 7 und 17 der Notariatsordnung vom 2. Juni 1855 Nr. 94 R. G. B. belegten Gesuche binnen 4 Wochen bei der Notariats-Kammer zu Neu-Sandez einzubringen.

Von der k. k. Notariats-Kammer.

Neu-Sandez, 5. October 1868.

Konkurs.

Nr. 31. Celem obsadzenia miejsca c. k. notaryusza w Nowym Sączu i miejsca c. k. notaryusza w Gorlicach.

Podania o te posady podług §. 7. ustawy notaryalnej z dnia 2. czerwca 1855 sporządzone mają być przedłożone w przeciągu 4ch tygodni izbie notaryalnej w Nowym Sączu w sposób w §. 14. tej samej ustawy przepisany.

Z Izby notaryalnej.

Nowy Sącz, 5. października 1868.

(2312) **Concurs.** (3)

Nr. 12951. Postmeisterstelle in **Mariampol** gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Bestallung jährlich 100 Gulden, Amtspauschale 21 Gulden, Beförderungspauschale 490 Gulden für die Unterhaltung der täglichen Botenfahrten **Mariampol-Halicz** und retour.

Die Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung des Alters, Vermögens, des Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen vier Wochen bei der k. k. galizischen Post-Direction in **Lemberg** einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 2. October 1868.

Konkurs.

L. 12951. Posada poczmistrza w Mariampolu za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Pobory pocztmistrza: dotacya rocznych 84 zł., pauszale kancelaryjne 21 zł. i przewozowe 490 zł. rocznie za utrzymywanie codziennej jazdy posłańczej do Halicza i na powrót.

Ubiegający się mają swe podania z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia wnieść w przeciągu 4ch tygodni do c. k. galic. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 2. października 1868.

(2307) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 1478. Behufs der Sicherstellung der Verpflegung, Wäschereinigung und Strohlieferung für die Inquisiten und Arrestanten des **Sokaler** k. k. Bezirks als Untersuchungsgerichtes auf die Periode vom 1ten Jänner bis Ende December 1869 wird bei diesem k. k. Bezirksgerichte die Verhandlung am 26. October 1868, im Mißlingungsfalle am 30. October 1868 und am 3. November 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags mit den mindestfordernden Unternehmungslustigen vorgenommen werden.

Zur Sicherstellung der aus den am Termine hiergerichts eingesehen werden könnenden Unternehmungsbedingungen hervorgehenden Verpflichtung hat jeder Unternehmungslustige vor dem Beitritte zur Verhandlung das Vadium im Betrage von 200 fl. öst. W. im Baaren oder in Werthpapieren nach dem Tagescurse berechnet, zu Händen des diesbezüglich comissionirenden Beamten zu erlegen.

Unternehmungslustige werden zu dieser Verhandlung hiemit eingeladen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Sokal, am 6. October 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 1478. W celu dostarczenia żywności, czyszczenia bielizny i dostarczania słomy do sienników dla tutejszo-sądowych aresztantów i inkwizytów na czas od 1. stycznia do końca grudnia 1869 odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym dnia 26go października 1868, w razie niepomyślnym 30go października 1868 i 3. listopada 1868, zawsze o 9tej godzinie rano, ankcya najmniej żądającym przedsiębiorcą.

Dla zabezpieczenia wymierzającego warunków przed ankcyą przejrzeć mogących zobowiązania się, ma każdy do ankcyi przystępujący przed rozpoczęciem takowej kwotę pieniężną 200 złr. gotówką lub w papierach publicznych według kursu dziennego do rąk komisyonującego złożyć.

Chęć mających przedsiębiorców zaprasza się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, 6. października 1868.

(2324) **Edykt.** (3)

Nr. 2066. Ces. król. sąd powiatowy w Dubiecku wiadomo czyni, iż w skutek prośby p. Katarzyny Hampel w Tarnowie przeciw p. Józefie Maszata, właścicielce realności pod Nr. kons. 2 w Dubiecku położonej, przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 2 w Dubiecku położonej, obecnie własnością. p. Józefy Maszaty będącej, celem zaspokojenia nakazami zapłaty c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 13. lutego 1862 L. 2161 i z dnia 29. stycznia 1862 L. 1271 przeciw Amalii Bajewskiej wywalczonej należytości wekslowej 100 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od 15. listopada 1861 i kosztami 6 złr. 77 kr. w. a., 4 złr. 62 kr. w. a., tudzież należytości wexlowej 50 złr. w a. wraz 6% odsetkami od 1. sierpnia 1862 i kosztami w kwotach 5 złr. 2 kr., 2 złr. 17 kr. w. a. już przyznanemi, tudzież kosztów teraźniejszych w kwocie 47 złr. 52 kr. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. kons. 2 w Dubiecku położonej, w trzech terminach, mianowicie na dniu 13. listopada 1868, 14. i 30. grudnia 1868, każdą razą o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami w sądzie tutejszym przeprowadzoną zostanie:

1. Za cenę wywołania powyższej realności stanowi się jej wartość szacunkowa w ilości 1500 złr. a. w., na pierwszych dwóch terminach licytacyjnych sprzedaną być może realność pod Nr. kons. 2 w Dubiecku położona tylko za ową cenę, lub też za wyższą, na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę sprzedaną będzie.

2. Realność ta sprzedaje się ryczałtem.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 10tą część wartości szacunkowej w kwocie 150 złr. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo c. k. austryackich rządowych albo indemnizacyjnych obligacyach, albo nareszcie w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego, lub w listach hypotecznych c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hypotecznego z niezapadłemi kuponami i talonami, jednakowoż podług ostatniego w Gazecie Lwowskiej umieszczonego kursu nieprzewyższającego tychże wartość nominalną, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym będzie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały akt licytacyjny do sądu przyjmującej trzecią część ceny kupna do tutejszego depozytu sądowego złożyć, w którą w gotówce złożony zakład wliczonym, zaś w efektach obligacyjnych złożony kupicielowi po złożeniu w gotówce trzeciej części ceny kupna zwróconym będzie.

5. Zaraz po wypełnieniu tego warunku (war. 4.) kupicielowi, nawet gdyby tego nie żądał, dekret własności kupionej realności zostanie wydanym, on jako właściciel zaintabulowanym, nabyta realność w fizyczne jego posiadanie, jednakowoż na jego koszt oddaną, i z takowej wszystkie ciężary hypoteczne, z wyjątkiem ciężarów gruntowych, które kupiciel bez strącenia z ceny kupna na siebie przyjąć winien, tudzież tych ciężarów, które podług warunku 7. na siebie przyjąć jest obowiązany, zmazane i na cenę kupna przeniesione będą.

6. Kupiciel obowiązany jest od dnia osiągnionego fizycznego posiadania kupionej realności od resztujących $^2/_3$ części ceny kupna odsetki 5% rocznie w półrocznych z góry zapadających ratach do tutejszego depozytu składać, a celem zapewnienia tego zostaną równocześnie z intabulacyą własności w stanie biernym kupionej realności resztujące $^2/_3$ części ceny kupna z obowiązkiem płacenia od nich odsetek, tudzież obowiązki kupiciela w warunkach 7, 8, 9 wyłuszczone na rzecz wspólnej masy wierzycieli i dotychczasowej właścicielki zaintabulowane.

7. Kupiciel obowiązanym będzie $^2/_3$ części ceny kupna w przeciągu 30 dni po doręczeniu tabeli płatniczej, jak takowa prawomocność osiągnie, podług tejże wypłacić, albo się z wierzycielami inaczej ułożyć, i przed sądem w 30 dniach wykazać.

8. Od dnia osiągnionego fizycznego posiadania kupiciel obowiązanym będzie z nabytej realności podatki monarchiczne, publiczne daniny i wszelkie z posiadaniem połączone ciężary z własnego dobytku opłacać, i należytość od przeniesienia i intabulacyi z własnego ponosić.

9. Jeżeli kupiciel powyższym warunkom czy to w całości, czy w części zadosyć nie uczyni, natenczas na żądanie któregokolwiek wierzyciela lub dłużnika relicytacya kupionej realności bez nowego oszacowania na jego koszt i niebezpieczeństwo rozpisaną, i ta realność także niżej ceny szacunkowej w jednym terminie sprzedaną, i wiarołomny kupiciel za wszelkie wyniknąć mogące szkody nie tylko złożonym zakładem, lecz całym swym majątkiem odpowiedzialnym będzie.

10. Chęć kupienia mającym wolno jest wyciąg z ksiąg gruntowych i akt oszacowania tej realności w tutejszej registraturze przejrzeć, lub w odpisie podnieść.

11. Gdyby w pierwszych dwóch terminach sprzedaży cena szacunkowa osiągnięta nie była, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży z wezwaniem wierzycieli, którzy prawa zastawu na tę realność uzyskali, wyznacza się termin na dzień 30. grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem tu w sądzie z tym dodatkiem, iż nieobecni za przystępujących do głosów obecnych uważani będą.

O czem się wierzycieli hypotecznych, a to: c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie względem zaległych podatków i innych należytości skarbowych, tudzież p. Marcelego Trzetrzewińskiego i Bernharda Szwagier do rąk własnych, zaś p. Ksawerego Jaruntowskiego, p. Emilia Jaruntowska, p. Henryka hr. Krasicka, Teodora Chromiaka, Wawrzyńca Łabęckiego, Majera Salz, Blüme Leif, Jana Markel, z miejsca pobytu niewiadomych, i wszystkich wierzycieli, którzyby ze swemi pretensyami po dniu 20. czerwca 1867 do ksiąg gruntowych miasta Dubiecka weszli, tudzież wszystkich tych, którymby uchwała ta z jakiejbądź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora ustanowionego p. Antoniego Napoleona Kisielewskiego i niniejszym edyktem, oraz też chęć kupna mających zawiadamia.

Od c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko, dnia 25. września 1868.

(2291) **Edict.** (3)

Nr. 6551. Vom **Brodyer** k. k. Bezirksgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden **Vincenz Linttner** hiemit bekannt gemacht, es habe wider denselben **Etie Czeites** Krämerin in **Brody** hiergerichts sub praes. 9. September 1868 Z. 6551 ein Gesuch um Belegung der demselben bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in **Brody** für die Herstellung des lat. Pfarrgebäudes gebührenden Guthabung von circa 1200 fl. öst. W. mit Verbot zur Sicherstellung der Forderung pr. 146 fl. 51 kr. öst. W. überreicht, welches Verbot am heutigen bewilligt worden ist.

Es wird daher für **Vincenz Linttner** Hr. Advocat Dr. **Ornstein** auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und der das Verbot bewilligende h. g. Bescheid vom Heutigen Z. 6551 diesem Curator zugestellt.

Vinzenz Linttner hat demnach zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, da er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 15. September 1868.

(2288) **Edict.** (3)

Nr. 16018. Vom **Stanisławower** k. k. Kreisgerichte wird der Inhaber nachstehender abhanden gekommenen 3 Stück Wechsel, und zwar:

1. Des vom **Nathan Triebfeder** am 22. Mai 1868 über 518 fl. 75 kr öst. W. ausgestellten, drei Monate a dato an die Ordre des Ausstellers in **Stanislau** zahlbaren, an **Süssel Kupferberg** gezogenen und von **Sissel Kupferberg** aczeptirten Wechsels;

2. Des vom **Nathan Triebfeder** am 24. Mai 1868 über 518 fl. 75 kr. öst. W. ausgestellten, auf **Abraham** und **Moses Tabak** gezogenen, 3 Monate à dato an die Ordre des Ausstellers in **Stanislau** zahlbaren, vom **Abraham** und **Moses Tabak** aczeptirten Wechsels, und

3. Des von **Nathan Triebfeder** am 1. Juni 1868 über 311 fl. 25 kr. öst. W. ausgestellten, auf **Joel Ehrlich** gezogenen, drei Monate a dato an die Ordre des Ausstellers in **Stanislau** zahlbaren, von **Joel Ehrlich** aczeptirten Wechsels — hiemit aufgefordert, diese Wechsel binnen 45 Tagen von der dritten Kundmachung gerechnet, diesem Kreisgerichte um so gewisser vorzulegen, als sonst diese Wechsel für amortisirt werden erklärt werden.

Stanislau, am 16. September 1868.